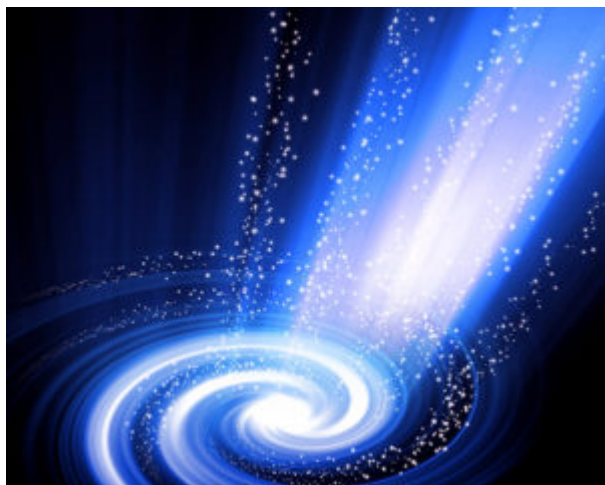

Οιωνοί της Αθωότητας ~ William Blake

Για να δεις τον κόσμο σε ένα κόκκο άμμου
Και τον παράδεισο σε ένα αγριολούλουδο
Κράτησε το άπειρο στην παλάμη του χεριού σου
Και την αιωνιότητα σε μία ώρα.

Ένας κοκκινολαίμης πετρίτης σε κλουβί
Φέρνει όλο τον ουρανό σε οργή.

Ένας περιστερώνας γεμάτος περιστέρια
Φέρνει ρίγος σε όλες τις περιοχές της κόλασης
Ένα πεινασμένο σκυλί στην πύλη του αφεντικού
Προβλέπει την καταστροφή του κράτους.

Ένα άλογο που το κακομεταχειρίστηκαν στο δρόμο
Ζητά από τον ουρανό ανθρώπινο αίμα
Κάθε κραυγή ενός κυνηγημένου λαγού
Σχίζει μια ίνα από τον εγκέφαλο.

Μια σιταρήθρα* τραυματισμένη στο φτερό
Ένα χερουβείμ σταματά να τραγουδά
Ένας ψαλιδισμένος κόκορας έτοιμος για μάχη
Φοβίζεται τον ήλιο που ανατέλλει.

Κάθε λύκου και λιονταριού η κραυγή
Από την κόλαση εγείρει μια ανθρώπινη ψυχή.

Το άγριο ελάφι που περιπλανάται εδώ και εκεί
Εμποδίζει την φροντίδα της ανθρώπινης ψυχής
Το κακομεταχειρισμένο αρνί τρέφει την δημόσια διαμάχη
Και όμως συγχωρεί την λεπίδα του χασάπη.

Η νυχτερίδα που φευγαλέα πετά στο τέλος του απογεύματος
Άφησε το μυαλό που δεν θέλει να πιστέψει
Η κουκουβάγια που καλεί τη νύχτα
Μιλά στον τρόπο του άπιστου.

Αυτός που θα πληγώσει έναν τρυποφράχτη**
Δεν θα αγαπηθεί ποτέ από άνθρωπο
Αυτός που στο βόδι θυμό προκάλεσε
Δεν θα αγαπηθεί ποτέ από γυναίκα.

Το αχαλίνωτο αγόρι που σκοτώνει τη μύγα
θα νιώσει την αγριότητα της αράχνης
Αυτός που βασανίζει το δαιμόνιο του σκαραβαίου
Υφαίνει κλήματα σε ατέλειωτη νύχτα.

Η κάμπια πάνω στο φύλλο
Σου επαναλαμβάνει τη θλίψη της μητέρας της
Μην σκοτώνεις ούτε το σκόρο, ούτε την πεταλούδα
Διότι η τελική κρίση πλησιάζει.

Αυτός που θα εκπαιδεύσει άλογο για πόλεμο
Δεν θα περάσει ποτέ το αντιδιαμετρικό εμπόδιο
Το σκύλο του ζητιάνου και τη γάτα της χήρας
Τάισε τα και θα παχύνεις.

Η σκνίπα που τραγουδά το τραγούδι του καλοκαιριού
Παίρνει δηλητήριο από τη γλώσσα του συκοφάντη
Το δηλητήριο του φιδιού και της σαλαμάνδρας
Είναι ο ιδρώτας του ποδιού της ζήλιας.

Το δηλητήριο της μέλισσας
Είναι η ζήλια του καλλιτέχνη.

Το ένδυμα του πρίγκηπα και τα κουρέλια του ζητιάνου

Είναι δηλητηριώδημανιτάρια στα σακούλια του φιλάργυρου
Μια αλήθεια ειπωμένη με κακό σκοπό
Νικάει όλα τα ψέματα που μπορείς να επινοήσεις.

Είναι σωστό, έτσι έπρεπε να είναι
Ο άνθρωπος έγινε για την χαρά και την λύπη
Και όταν αυτό εμείς σωστά γνωρίζουμε
Τον κόσμο με ασφάλεια διασχίζουμε.

Χαρά και λύπη είναι τέλεια υφασμένα,
Μια ενδυμασία για τη θεϊκή ψυχή.
Κάτω από κάθε θλίψη και πεύκο
Τρέχει μια χαρά με μεταξωτό νήμα.

Το μωρό είναι κάτι περισσότερο από φασκιά
Σε όλα αυτά τα ανθρώπινα κράτη
Φτιάχτηκαν εργαλεία, και ανθρώπινα χέρια γεννήθηκαν
Κάθε αγρότης καταλαβαίνει.

Κάθε δάκρυ από κάθε μάτι
Γίνεται ένα μωρό στην αιωνιότητα.
Αυτό συλλαμβάνεται από τη λαμπρότητα του θηλυκού
Και επιστρέφει στη δική του απόλαυση.

Το βέλασμα, το αλύχτισμα, το μούγκρισμα και ο βρυχηθμός
Είναι κύματα που σκάνε στην ακτή του Ουρανού.

Το μωρό που κλαίει κάτω από την βέργα
Γράφει την εκδίκηση στα βασίλεια του θανάτου
Τα κουρέλια του ζητιάνου, κυματίζοντας στον αέρα,
Σχίζουν κουρελιάζοντας τους Ουρανούς.

Ο στρατιώτης, οπλισμένος με σπαθί και όπλο
Παραλυμένος χτυπά ο καλοκαιρινός ήλιος.
Το φαρδίни*** του φτωχού αξίζει περισσότερο
Από όλο το χρυσό στις ακτές της Αφρικής.

Μισό φαρδίни στυμμένο από τα χέρια του εργάτη
θα αγοράσει και θα πουλήσει τις εκτάσεις του φιλάργυρου

Ή, αν προστατεύεται από ψηλά
Και αυτό ολόκληρο το έθνος πουλά και αγοράζει.

Αυτός που εμπαιίζει την πίστη του βρέφους
θα εμπαιχτεί σε μεγάλη ηλικία και στο θάνατο.
Αυτός που θα διδάξει το παιδί να αμφιβάλλει
Από το σάπιο τάφο ποτέ δεν θα ξεφύγει.

Αυτός που σέβεται την πίστη του βρέφους
Θριαμβεύει πάνω στην κόλαση και στο θάνατο.
Τα παιχνίδια του παιδιού και η λογική του γέροντα
Είναι οι καρποί των δύο εποχών.

Ο ερωτών, που κάθεται έτσι πονηρός,
Ποτέ δεν ξέρει πώς να απαντήσει.
Αυτός που απαντά με τα λόγια της αμφιβολίας
Σβήνει το φως της γνώσης.

Το ισχυρότερο δηλητήριο που έχουμε γνωρίσει
Προέρχονταν από το δάφνινο στέμμα του Καίσαρα.
Το τίποτα μπορεί να παραμορφώσει το ανθρώπινο γένος
Όπως το σιδερένιο στήριγμα της πανοπλίας.

Όταν ο χρυσός και οι πολύτιμοι λίθοι κοσμούν το άροτρο,
Η ζήλια θα προσκυνήσει τις ειρηνικές τέχνες.
Ένα αίνιγμα, ή η κραυγή του τριζονιού,
Είναι μια ταιριαστή απάντηση στην αμφιβολία.

Η ίντσα του μυρμηγκιού και το μίλι του αετού
Κάνει την ανάπηρη φιλοσοφία να χαμογελάσει.
Αυτός που αμφιβάλλει από αυτό που βλέπει
Ποτέ δεν θα πιστέψει, κάνει αυτό που σ' ευχαριστεί.

Αν ο ήλιος και το φεγγάρι αμφέβαλλαν
Αμέσως θα έσβηναν.
Το να έχεις πάθος μπορεί να σου κάνει καλό,
Αλλά δεν υπάρχει καλό αν το πάθος είναι μέσα σου.

Η πόρνη και χαρτοπαίκτης, από το κράτος

Αδειοδοτημένοι, οικοδομούν τις τύχες του έθνους.
Η κραυγή της πόρνης από δρόμο σε δρόμο
θα υφάνει το σάβανο της παλιάς Αγγλίας.

Η κραυγή του νικητή, η κατάρα του ηττημένου,
Χορεύουν μπροστά από την νεκροφόρα της νεκρής Αγγλίας.

Κάθε νύχτα και κάθε αυγή
Μερικοί στη μιζέρια γεννιούνται,
Κάθε αυγή και κάθε νύχτα
Μερικοί γεννιούνται σε γλυκιά απόλαυση.

Μερικοί γεννιούνται σε γλυκιά απόλαυση,
Μερικοί γεννιούνται στην ατελείωτη νύχτα.

Οδηγούμαστε στο να πιστεύουμε ένα ψέμα
Όταν βλέπουμε όχι με το μάτι,
Το οποίο γεννήθηκε σε μια νύχτα για να χαθεί σε μια νύχτα,
Όταν η ψυχή κοιμόταν στις ακτίνες του φωτός.

Ο θεός φαίνεται, και ο θεός είναι φως,
Σε αυτές τις φτωχές ψυχές που κατοικούν στην νύχτα.
Μόνο η ανθρώπινη μορφή φανερώνεται,
Σ' αυτούς που κατοικούν στα βασίλεια της ημέρας.

***είδος κορυδαλλού**

****είδος πουλιού γένος τρωγλοδύτη**

*****παλιό νόμισμα της Αγγλίας ισότιμο με το 1/4 της πέννας**

Μετάφραση: Ιπτ. Ολλανδός

Auguries of Innocence ~ William Blake

To see a world in a grain of sand,
And a heaven in a wild flower,
Hold infinity in the palm of your hand,
And eternity in an hour.

A robin redbreast in a cage

Puts all heaven in a rage.

A dove-house fill'd with doves and pigeons
Shudders hell thro' all its regions.
A dog starv'd at his master's gate
Predicts the ruin of the state.

A horse misused upon the road
Calls to heaven for human blood.
Each outcry of the hunted hare
A fibre from the brain does tear.

A skylark wounded in the wing,
A cherubim does cease to sing.
The game-cock clipt and arm'd for fight
Does the rising sun affright.

Every wolf's and lion's howl
Raises from hell a human soul.

The wild deer, wand'ring here and there,
Keeps the human soul from care.
The lamb misus'd breeds public strife,
And yet forgives the butcher's knife.

The bat that flits at close of eve
Has left the brain that won't believe.
The owl that calls upon the night
Speaks the unbeliever's fright.

He who shall hurt the little wren
Shall never be belov'd by men.
He who the ox to wrath has mov'd
Shall never be by woman lov'd.

The wanton boy that kills the fly
Shall feel the spider's enmity.
He who torments the chafer's sprite
Weaves a bower in endless night.

The caterpillar on the leaf
Repeats to thee thy mother's grief.
Kill not the moth nor butterfly,
For the last judgement draweth nigh.

He who shall train the horse to war
Shall never pass the polar bar.
The beggar's dog and widow's cat,
Feed them and thou wilt grow fat.

The gnat that sings his summer's song
Poison gets from slander's tongue.
The poison of the snake and newt
Is the sweat of envy's foot.

The poison of the honey bee
Is the artist's jealousy.

The prince's robes and beggar's rags
Are toadstools on the miser's bags.
A truth that's told with bad intent
Beats all the lies you can invent.

It is right it should be so;
Man was made for joy and woe;
And when this we rightly know,
Thro' the world we safely go.

Joy and woe are woven fine,
A clothing for the soul divine.
Under every grief and pine
Runs a joy with silken twine.

The babe is more than swaddling bands;
Throughout all these human lands
Tools were made, and born were hands,
Every farmer understands.

Every tear from every eye

Becomes a babe in eternity;
This is caught by females bright,
And return'd to its own delight.

The bleat, the bark, bellow, and roar,
Are waves that beat on heaven's shore.

The babe that weeps the rod beneath
Writes revenge in realms of death.
The beggar's rags, fluttering in air,
Does to rags the heavens tear.

The soldier, arm'd with sword and gun,
Palsied strikes the summer's sun.
The poor man's farthing is worth more
Than all the gold on Afric's shore.

One mite wrung from the lab'rer's hands
Shall buy and sell the miser's lands;
Or, if protected from on high,
Does that whole nation sell and buy.

He who mocks the infant's faith
Shall be mock'd in age and death.
He who shall teach the child to doubt
The rotting grave shall ne'er get out.

He who respects the infant's faith
Triumphs over hell and death.
The child's toys and the old man's reasons
Are the fruits of the two seasons.

The questioner, who sits so sly,
Shall never know how to reply.
He who replies to words of doubt
Doth put the light of knowledge out.

The strongest poison ever known
Came from Caesar's laurel crown.

Nought can deform the human race
Like to the armour's iron brace.

When gold and gems adorn the plow,
To peaceful arts shall envy bow.
A riddle, or the cricket's cry,
Is to doubt a fit reply.

The emmet's inch and eagle's mile
Make lame philosophy to smile.
He who doubts from what he sees
Will ne'er believe, do what you please.

If the sun and moon should doubt,
They'd immediately go out.
To be in a passion you good may do,
But no good if a passion is in you.

The whore and gambler, by the state
Licensed, build that nation's fate.
The harlot's cry from street to street
Shall weave old England's winding-sheet.

The winner's shout, the loser's curse,
Dance before dead England's hearse.

Every night and every morn
Some to misery are born,
Every morn and every night
Some are born to sweet delight.

Some are born to sweet delight,
Some are born to endless night.

We are led to believe a lie
When we see not thro' the eye,
Which was born in a night to perish in a night,
When the soul slept in beams of light.

God appears, and God is light,

To those poor souls who dwell in night;
But does a human form display
To those who dwell in realms of day.

Πηγή: monopoihmata.blogspot.gr